

با بزم حمتکشان ایران که با مبارزات نیرومند خود، رژیم استبدادی را که سالهاست بدانها تحمیل شده، بلرزه درآورده اند،

درو می فرستیم و از آنها پشتیبانی میکنیم. از گزارش مصوب نهمین کنفرانس سندیکائی جهانی کارگران

شماره دوست و چهارم

پانزدهم اردیبهشت ۱۳۵۷

ششم

زندانیان سیاسی باید آزاد شوند!

تهر آمیز رژیم شاه، بخون نشست و هزاران زندانی داد. مسخره است رژیمی که سالوسانه مردم را به گفت و شنود، دعوت میکند، خود نمایش اعتراض آمیز مردم، پخش اعلامیه، ایراد سخنرانی و تعطیل محل کسب و کار را با گلوله آتش زای پاسخ میدهد. دنباله در صفحه ۲

ابراز خشم نسبت به کشتار تبریز و رویدادهای مختلف پس از آن تا امروز، هزاران نفر از قشرهای مختلف مردم بوسیله مأموران رژیم و درندهخوی ساواک بازداشت و به زندان افتاده اند، که از سرخوش آنها اطلاعی در دست نیست. تظاهرات مردم که در همه جا بشکل مسالمت آمیز آغاز شد، در اثر مقابله خشونت بار و

شاه خشمگین و سراسیمه از گسترش مبارزات ضد دیکتاتوری، عسسهای خود را بجای مردم انداخته است. یورشهای مکرر و متعدد رژیم بصورت تظاهرات مسالمت آمیز مردم، زندانها را بیش از پیش انباشته است. از حادثه دانشگاه صنعتی آریا مهر که منجر به بازداشت بسیاری از دانشجویان و استادان و شرکت کنندگان شد، تا واقعه باغ گلزار در کرج، حادثه خونبار قم، تظاهرات تهران و تعطیل بازار، تظاهرات بی سابقه همگانی در تبریز و قتل عام مردم، تظاهرات اعتراضی در چهل و چند شهر کشور بعلامت

کارگران جهان متحد شوید!

مردم

از لای مرکزی حزب توده ایران

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

دروود شور انگیز به دلاورانی که در بند دژ خیم نشسته اند!

بیست سال از شهادت یکی از جانبازان ارجمند ه هلی زحمتکش - رفیق خسرو روزبه، عضو مرکزی حزب توده ایران و قهرمان ملی کشور نبرد. کمیته مرکزی حزب توده ایران دیری که این روز را نه تنها روز بزرگداشت از این لند آوازه جنبش انقلابی ایران، بلکه روز یاد ز همه زندانیان سیاسی کشور ما اعلام داشته جهانیان میدانند که در زندانهای متعدد رژیم بی محمد رضا شاه، صدها و صدها تن کارگر، روشنفکر، روحانی، نظامی، زنت و مرد، گشت از سرهمه چیز، بادیو استبداد در افتاده اند، دراز نشسته اند، رژیم برای بزانو در آوردن سر زمین مبارزات زندانی، از تجدید شکنجه های نه و پراخ انداختن مجدد، داد گاه، و توسل اع فشارهای مادی و معنوی، ابائی ندارد. ولی نعمت تظاهری شوم میزغضبان ساواک، دلیبرانی حکمت جوا و تیزابی ها از جان چشم پوشیدند، ولی ان دست نکشیدند؛ کسان بسیاری در پس ای سیاه زندان، موی را سفید ساخته اند ولی کوه الوند در برابر آفت مستبد که بر تخت نشسته، ایستاده اند و با عظمت روح خود تمام وی را بر ملا ساخته اند. در میان زندانیان زندانیان توده ای بارها نقایل شکوف معنوی را در پیچ و خم حوادث دشوار نشان داده اند، لمیتان میتوان گفت که تاریخ زندانهای سیاسی از این نوع نمونه های درخشان فراوان ندارد. بران در بند مایه سر بلندی نه تنها جزئی و جنبشی تمام کشور هستند.

ما باین وقتا و همه زندانیان سیاسی خطاب میگوئیم: یاران ارجمند! قلوب سرشار از مهر ایران پیوسته باشماست. شهادت خاطر همه کسانی که زندانهای ایران از بند دو گانه ایستداد و ماراند، پیوسته حاضرید. شما با قدا کاری و ایثار بهمه رزمندگان نمونه میدید. در پیکار مقدس ایران، که اکنون گسترش بی سابقه یافته، شما کماکان در سنگر نبرد حاضرید، زیرا دیوارهای سیمه های خاردار و سر نیزه ها قادر نیست بر شور شما و جنبش خالق حائل پدید آورد. عزیزان! زندان را علی رغم بانای آن، به بدستان پرورش خود و اراده انقلابی، به گستره تحکیم گگی صفوف همه مبارزان ضد رژیم استبدادی میدل و امیدی خاموشی ناپذیر را در کانون دلهای پر نویش شعله ور نگاه دارید! بگفته اراتی، زندگی ت. وظیفه همه هموطنان شیفته آزادی و استقلال مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، دفاع از یاری یگانواد های مبارزان در بند است. در این با دارد که همه نیروها متحد عمل کنند زیرا این ایست همگانی و انصراف ناپذیر.

دلت عمل و مبارزه همه نیروها ناصر مخالف استبداد، شرط ی بر انداختن رژیم دیکتاتوری محمد رضا شاه است!

به خسرو روزبه

ای یل پاک سرشت
شمن زور و ستم
ایکه در علم و عمل خسرو خویان بودی!
مرگ تو، مرگ نبود
واژه «مردن» صرف
درخور گوهر والای تو نیست
تو بقلب من و او
چون دل خره که تابد به روانش خورشید
بلر ها زنده شلی
همچو بدری، که به گردت چو ستاره
بدرخشند شهیدان دگر!
حال برخیز و بین
این همه مرد جزم
قد مردانه علم
بازوان سخت و فشرده ز نبرد
هر یکی پیل دمان اندر رزم
این همه سبزه که در دشت و دمن می بینی
همه از خون تو روئیده شده
کینه های پنهان
حال امواج خروشان گشته
گاه در قم
گاهی اهواز
و گاهی در تبریز...

رفیق

نمایندگان ۲۳۰ میلیون کارگر جهان

از مبارزه حق طلبانه مردم ایران پشتیبانی میکنند
کنگره نهم فدراسیون سندیکائی جهانی با کامیابی
کار خود را پایان داد و طی قطعنامه ای
رژیم ترور و اختناق را در ایران محکوم کرد.

روز شانزدهم ماه آوریل ۱۹۷۸ نهمین کنگره عظیم فدراسیون سندیکائی جهانی در تالار بزرگ پارک «فویک» در پراگ با حضور ۹۹۶ نماینده، ناظر و مهمان از تمام قاره ها با حضور رفیق (هوساک) دبیر کل حزب کمونیست و رئیس جمهور جمهوری سوسیالیستی چکسلواکی و شخصیت های برجسته این کشور گشایش یافت. ۳۰۳ سازمان سند یگانگی از جمله سازمانهای بین المللی و منطقه ای از ۱۲۶ کشور بمانندگی از ۲۳۰ میلیون کارگر سندیکائی تمام جهان در این کنگره شرکت داشتند. ۴۰ نماینده از سازمانهای غیر دولتی بین المللی و غیر سندیکائی از این کنگره بعنوان مهمان حضور یافتند. دو نماینده از سازمان ملل متحد، دو نماینده از دفتر بین المللی کار، از هر سازمان وابسته سازمان ملل متحد یک نفر و سه نفر از رهبران دفتر کار کشور های عرب، نمایندگان سازمان آزادیبخش فلسطین، سازمان مبارزه علیه منع دنباله در صفحه ۲

استفاده بعمل آید. باین مناسبت، ادامه تحویل اسلحه تعرضی در مقیاس وسیع از طرف کشورهای پیمان ناتو بکشور های این منطقه و از آنجمله ایران نظر را جلب میکند. در این سوداگری خطرناک بویژه ایالات متحده نقش قاطع ایفاء مییابد. طی ۶ سال اخیر ایران به مهمترین خریدار اسلحه آمریکائی مبدل شد. چنانکه خبر گزاری آسوشیتد پرس خبر میدهد، بهای سفارشات ایران برای انواع مختلف تسلیحات از سرتن ترین هواپیما گرفته تا اسلحه زمینی، هم اکنون به ۲۰ میلیارد دلار بالغ شده است.

گفت: «تنش جهانی که تپاس جهانی کماکان یکی از اهداف عمده سیاست خارجی ترکیه است. باین حال آمریکا و انگلستان که لیدرهای واقعی ستو هستند در تلاشند تا فعالیت نظامی این پیمان را تشدید کنند و این فعالیت را با فعالیت پیمان اتلانتیک پیوند دهند و از طریق این اجلاس به لندن برای حملات ضد شوروی و ضد کمونیستی استفاده نمایند. موافق اطلاعاتی فرانس پرس نماینده ایران در هماهنگی با هیئت ملی نمایندگی غرب بسود بازگشت پیمان ستو، بهیفت ملی اولیه، سخن گفت. صحبت پر سر آنست که به این پیمان جان تازه ای دمیده شود و بهایه افزار سرکوب جنبش رهایی بخش ملی و فعال تر کردن تدارکات جنگی در منطقه ای که بهرزه های اتحاد شوروی مستقیماً مربوط است، از آن

«پراودا» درباره اجلاس اخیر ستو

روزنامه پراودا تحت عنوان «میخواهند به ستوجان تازه ای بدمند» تفسیر خبر گزاری شوروی را از لندن در شماره ۲۰ آوریل ۱۹۷۸ خود منعکس کرده است. در این تفسیر گفته میشود که در شهر لندن اجلاس نوبتی ستو که در آن انگلستان، ایران، پاکستان، ترکیه و ایالات متحده آمریکا شرکت دارند تشکیل شد. پس از تشریح مسائلی که اجلاس ستو در برابر خود نهاده است، پراودا می نویسد: «اکنون نماینده ترکیه در اجلاس ستو ضمن سخنرانی خود

